

GALANT (1) sb m

A pl galanty.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Elegant, strojniś; acersecomes, bellatulus, bellulus, bellus, capillatus, cirratus, comptus, concinnus, cupidus, elegans, expolitus vita atque cultu, glaphyrus, immodice fucatus formam, politulus, politus, scitulus, scitus, scurra urbanus, sumptuosus, munditiarum lautitiarumque studiosissimus, trossulus
Cn: Naydziefz przy młodych dworách gálánty/ przechyry/ Y Wronámi karmione/ y ftáre śiekiery
KlonWor 55.

Synonimy: *gładysz, kochanek.*

MM